

Nu we de totale vrijheid hebben bereikt, heeft het weinig zin meer om over zonden te spreken. Als vanzelf wordt het toch weer interessant om over deugden na te denken: een positieve eigenschap waarover we beschikken of een goede manier van handelen. Rik Torfs treft die deugden aan op onverwachte momenten, wanneer we ons met humor proberen te beschermen, de eindeloosheid van onze wereld toch begrenzen of eenvoudigweg praten met elkaar. Even scherpzinnig als verontrustend beschrijft Torfs hoe wij, hypermoderne mensen, meer mens proberen te zijn en hoe we onderweg het spoor bijster raken. Een teveel aan rationaliteit ligt volgens hem bijna altijd aan de basis van overspannen gevoelens over onszelf en foute inschattingen van de wereld, of het nu gaat om de manier waarop we ons persoonlijke geluk benaderen, over migratie denken of met onze eigen sterfelijkheid omgaan. Net omdat mensen geen rationele of volmaakte wezens zijn, is het beter om van de nood een deugd te maken.

Rik Torfs (1956) is kerkjurist, hoogleraar en voormalig rector van de KU Leuven. Hij is auteur van een aantal spraakmakende boeken - zoals *Wie gaat er dan de wereld redden?* (Liberalesprijs 2009) - en schrijft voor kranten en tijdschriften in binnen- en buitenland. Een eerdere versie van de teksten in *Kardinale deugden* verscheen in *Knack* en *Trouw*.

'Rik Torfs schrijft zwierig, wijs en met een oneigentijdse mildheid over een wereld in verwarring en verwachting. Altijd met oog voor de uitzondering op de regel, met een diep gevoel voor ironie en met een rijkgevulde bibliotheek achter hem.'

Bert Bultinck, hoofdredacteur *Knack*